

16.

DE O D U C E
M E D I T A T I O S . E V A N G E L I I
D O M I N I C A E IV . P O S T
E P I P H A N I A S
Additis S. Patrum dictis, Quæstio-
numq; aliquot decisione, ad uberiorem textus, cùm opus est,
explicationem, & Heterodoxorum refutationem.

Q U A M
In Regia Aboensi Academia

P R A E S I D E

D N . A E S C H I L L O P E T R A E O
S. S. Theol. Doct. Profess. & Civitatis ejusdem Pastore.

*Examini subiicit, in Auditorio Majori, horis solitis
Ad diem 12. Decembris Anni 1649.*

J O H A N N E S M I C H . B K B V N L D F
Super. *Satuc. Finlandus.*

(A) *Ansel. in Matth.*

Illa vero tempestas non ex se orta est, sed paruit potestati imperantis, eius qui deduxit
ventos de thessauris suis. Facta est vero magna non pusilla tempestas ut mag-
num opus & non pusillum offendere.

(B) *Luth. Hom. in hoc Evanç.*

Quis crucem aversetur? cum liberatio & ingens gloria omnibus propter Christum peris-
citatibus proposita sit. Nusquam igitur ex oculis hoc exemplum amittendum est, verum sedulo meditandum est ut cum tentatione opprimimur, non
inermes simus.

A B O Æ.

Excudebat Petrus Wald/ Acad. Typogr. Anno 1649.

Reverendis, humanissimis, variorum eruditio*n*is & prudenter
splendore politissimis

VIRIS

DN.GREGORIO THOMÆ

Præposito & Pastori Biornburgensi dignissimo.

DN. SIMONI B. CARDIASTRO,
Pastori in Cuno vigilantissimo,

DN. ANDREÆ I. KECKONIO,
Scholæ Biornburgensis Rectori solertissimo.

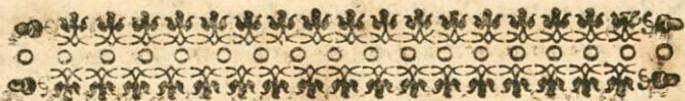
DN. ANDREÆ M. PACCHALENIO,
Superioris Satacundiæ legislatori dexterissimo.

DN. A B R A H A M O J O S E P H I, pastori in
Tyrovis vigilantissimo, Affini suo per dilecto;

DN. JOHANNI MATTH. COLLINO,
Sacellano in Kartuſidelissimo:

Dominis Fautoribus Promotoribus, & Benefactoribus suis
Singulari animi affectu etatem prosequendis, Exerciti-
um bocce Theologicum in acceptorum beneficiorum me-
moriams & gratæ mentis indicium, submissæ dedicat
& offert.

Johannes M. Bruunlof
Respondens.

DOMINICA V. POST EPHIPHANIAS

In Sancta & Summa Laudanda Trinitatis, Patris, filii,
& Spiritus Sancti Nomine.

DEUS qui gloriatur in concilio sanctorum & terribilis super omnes, qui in circuitu ejus sunt. Domine Deus virtutum, quis similis tibi? potens es Domine, & veritas tua in circuitu tuo. Tu dominus potestati mari: motum autem fluctuum ejus mitigas. Psal. 89: 8, 910. Quibus verbis Psalmista 1. Generaliiter opera Det extollit, quod nemo ei similis inter filios Deorum, quod Deus valde potes sit in Ecclesia Sanctorum, & mirabilis super omnes qui in circuitu ejus sunt, quod nemo tam potens quam ille, & quod veritas ejus in circuitu ejus. 2. In specie tribuit Deo potentiam imperandi mari procellis agitato, in fluctibus ejus compescendis. Ethnici varios Deos colebant, & pecculiarem Deum mari constituerunt, quem adoratunt, victimis & precibus placabant, ut fluctus & undas compesceret. Hunc errorem Psalmista refutat, & dominium maris nemini nisi soli Deo adscribit, qui pro libertimo suo arbitrio procellas in mari concitat, & concitates vicissim compescit. Ideoq; ille solus ut Dominus maris colendus & invocandus. Cum vero etiam Christus in mare & ventum dominium suum exerceat, ipsum verum Deum esse patet, & in omnibus periculis non solum in terra, sed etiam in mari invocandum esse, nec dubitandum quin preces nostras exaudiat & auxilium ferat. De hoc etiam in hodierno Evangelio agitur.

Oremus

Oremus autem Deum, ut Evangelium hodiernum ita medi-
ari queamus, ut cedat in nominis divini gloriā, nobis in
augmentū & incrementū doctrinæ, & bonorum operum, in
spem & fiduciam, & tandem in aeternam beatitudinem: Dica-
mus ergo: Pater noster &c.

EVANG. Matth. 23. v. ad 48.

Et cum ingressus navim sequuntur eum discipuli
Iesus: Ecce motus magnus factus est in mari, a-
deo ut navis operiretur a fluctibus, ipse vero dormie-
bat. Et accesserunt ad eum discipuli ejus, & susci-
terunt eum dicentes: Domine. Salva nos, perimus.
Et dicit eis Iesus: Quid timidi estis modicæ fidei?
tunc surgens increpavit ventos & mare: & facta est
tranquillitas magna. Porro homines mirati sunt di-
centes: Qualis est hic? quia mare & venti obedi-
unt ei.

Finita prolixa concione, in monte habita tribus capi-
tibus superioribus diligenter ab Evangelista nostro
literis consignata, cum Christus redditum maturaret iu suā
civitatem Capernaum scil. ac in itinere, ac mox cum
descēdiisset ex monte in quo concionem habuit, lepro-
sum in sanasset & postquam in Civitatem Capernaum re-
diisset, servum centurionis paralyticum sanasset. Post
quam locutum Petri & alios sanasset. Post colloquium
habituū cum quodam scribā offerente se ad sequendum
Christum quocunq; iret, & dato ei responso: Vulpes
foveas habent, & volucres cœli nidos, filius vero homi-
nis non habet ubi caput reclinet. Post colloquium tuum

que-

quodam discipulo petente ut permitteret sibi Christus ire ad sepeliendum patrem suum datoq; ei responso: Seque-re me, & sine mortuos sepelire suos mortuos Postquam haecita gesta essent, ingressus est navim una cum discipulis. & in ulteriorem ripam se confert. Ubi autem navim ascendit magnus motus factus est in mari, adeo ut navis operiretur a fluctibus, Christus vero dormiebat. Quare accedunt discipuli, cum nullâ alia ratione se salvos incolumesq; fore animadvererent, excitant ipsum & dicunt: Domine, serva nos, perinus. Hos in fide infirmos & timidos non nihil redarguit, mox vero excitatus increpat ventos & mare, & magnam tranquillitatem dedit. Quo ipso magnam excitatit in praesentibus discipulis, & alijs admirationem, ut dicerent: Qualis est hic, quia & venti quoq; obediunt illi? Confit natura hic articulus fidei nostræ insigni testimonio de Divinitate Christi, quia dominatur mari & fluctibus. Admonemur etiam secundi pracepti in omni necessitate confugiendam esse ad Christum, ab eo, sive in nomine ejus a patre petendam ex omnibus periculis liberationem Joh. 16.

P A R T E S.

1. *De pericolosa discipolorum Christi navigatione.*
2. *De corundem miraculosa liberatione,*

Atq; hæ sunt istæ partes, quas hac vice breviter & simpliciter tractare constituimus: Omnipotens & aeternus Deus, Pater noster cœlestis affectissimus, nobis omnibus benedictus, cunctaq; utiliter & fructuose cedere faciat.

P A R S P R I M A.

In qua meditamur:

I. Na-

I. Navigationis causam. Non
sine gravi causa discipuli in naviculam descenderunt,
nam Christus ipse ipsorum præceptor prior in navem
descenderat, ideoq; discipulorum erat Magistrum sequi
suum, præfertim cum dixisset eis Christus: Itransfre-
temus trans stagnum. Luc. 8, 22. Chrysostomus
dicit Christum ideo descendisse in naviculam, ut cum
multa miranda ostendisset in terrâ, transiisse ad mare,
ut ibi excellentiora opera demonstraret, quatenus terræ
marisq; Dominum se ostenderet, interim primaria cau-
sa videtur navigationis Christi fuisse, ut istos horribiles
dæmoniacos liberaret, in regione Gergessenorum, si
quidem mox post sedatam tempestatem cū ad istâ regio-
nem appulisset, dæmoniacos istos ab obsessione liberat.
L. C. Quocunq; à Domino vocamur, secundum
nobis est, sicut discipuli Christi suum magistrum in na-
viculam sequuntur, quamvis neccij quid futurum esset.
Cum vero Christum sequerentur præcipientem & præ-
euntem, non desperarunt de felici successu navigationis,
& quamvis in periculum inciderunt satis quidem mag-
num, tamen inde miraculose & gloriose libertati sunt, ut
videbimus in seq: Hujus exempli & nos simus memo-
res, si à D E O voemur aliquò, & dubius videtur even-
tus, non dubitemus tamen ire quo voemur, non dubi-
temus quin D E U S nobiscum sit, & cursum vocationis
optimè dirigat, ut cedat in nominis sui gloriam, nostrâ-
q; & aliorum salutem, potest enim ille nos juvare in o-
mnibus difficultatibus. Simus itaq; prompti & alacres,
simus obedientes ipsi vocanti, quamvis incerti simus de
eventu, nec curemus si periculum habeat, novis Deus,
suos

suos ex temptationibus liberare. Joseph. paruit patri suo
ableganti ipsum ad fratres suos; non caruit vocatio ista pe-
siculo; fratres ejus constituerunt eum primò occidere;
deinde vero mutato consilio, vendunt eum in servum,
abducitur à patria in Ægyptum, multis modis ibi vexa-
tur, non exiguo tempore, sed quia Deo placuit ærumnas
ejus mutare, non solum liberatus est ab illis ærumnis &
restitutus pristinæ liberati. Sed etiam Dominus totius
Ægypti constitutus, adeoq; ipsorum fratrum Dominus
qui ideo ipsum vendiderunt ne super eos regnaret,
Gen. 37: & 40: & seq. Caveamus ergo ne propriâ no-
stra temeritate & audaciâ contra Dominum aliquid ten-
temus, sicuti Jonas Propheta volebat fugere à Domino
ideoq; navim conscendit, sed obortâ maximâ tempesta-
te, cum is suâ inobedientiâ, ut ipse fatetur, causa hujus
horribilis tempestatis esset, in mare proiectus, quamvis
mirabiliter à Deo per triduum in venire ceti conservau-
t, & ad locum quo prius ire iussus est, deducitur. Joh. 1.

II. Periculum innavigatione,
initio quidem satis commodè ferebantur sine ullo metu,
& Christus ipse ad somnum se composuit super cervicali
in puppi. Marc. 4: 38. Erant in comitatu eum haec
navicula in qua vehebantur discipuli cum Christo aliæ na-
ves. Verum non diu duravit illa tranquillitas, sepen-
tè fit motus magnus in mari. Et Evangelista quasi cum
admiratione refert, Ecce (inquit) motus magnus factus est in
mari, adeo navis operiretur à fluctibus. Quæcausa affi-
ciens hiū, repe finæ procælla fuerit, non additur ab Evan-
gelista, patet autem ex Psal. 107:25. Tempestates à Deo
exitari, & ad ejus mandatum stare spiritus procælla &

exal-

exaltari fluctus. Causa finalis erat, ut discipulorum fides exerceretur & probaretur...

Hæc exorta tam vehemens tempestas discipulos & omnes qui in navi erant valde turbavit & terruit, cum nullum medium superesset quo se salvare poscent, & a fluctibus servari, nautæ (sine dubio) & discipuli quoque remigabant, ut revertentesur ad aridam, sed non valebant quia ibat mare & intumescebat contra eos, ut in navigatione Jonæ factum est. Jon. 1: 13. Et in navigatione Pauli, Act. 27. Evenerat illis uti habetur Psalmus 107: 26. Ascendunt usque ad cælos, & descendunt usque ad abyssos: anima eorum in malis tabescerebat. Turbati sunt, & moti sunt sicut ebrius: Et omnis sapientia eorum devorata est. Auxit autem metum discipulorum, quod Christus dormivit. Dormivit autem Christus, ut Lutherus scribit, quod diuturnis operibus docendo, aut nocturnis precibus defatigatus fuit. Nam sic sentio (inquit Lut) ipsum temptationibus nocturnum a Diabolo vexatum fuisse, sicut ipse Psal: 88. 16, 17, 18. conqueritur: Pauper sum ego, & in laboribus a juventute mea exaltatus autem humiliatus sum, & conturbatus in me trasierūt iræ & terrores tui conturbaverunt me. Circumdederūt me sicut aqua, tota die circumdederunt me simul. Atque hoc in causa fuit, quod vulgo sit habitus melancholicus, qui raro frontem exporrexit, cogitabundus & demissus incessit, non valetos spiritus praes se ferens & insolentiam.

L. C. 1. Non ideo existimabimus nos liberos & imunes ab omni periculo, quia versamur in vijs vocacionis nostræ, facimus quod ubemur facere, bonam habemus intentionem, cogitemus omnia ad gloriam D E I efficere, sed cogitabimus magnos fluctus excitari posse, magnas

temptationes instare à Diabolo, propria carne & mundo.
Ideoq; parabimus nos quotidie ad ferenda quæcunq; ad-
versa undecunq; veniant. Ergo Divina providentia
Paulus mittitur Romā ad prædicandum Evangelium, in-
terim tamen in maxima vitæ pericula incidit, Act. 17.
Et longum eorum habet catalogum 2. Cor. ii: 23. &
seq: Ministri Christi sunt, & ego (ut minus sapiens dico)
plus ego. In laboribus plurimis, in plagis supra mo-
dum; in carceribus abundantius; in mortibus frequen-
tēr, à judæis quinquies quadragenas una minus plagas
accepi. Ter virgis cæsus sum, semel lapidatus sum; ter
naufragium feci. nocte & die in profundo maris fui: In
itineribus sæpe: periculis fluminum, periculis latronum,
periculis ex genere, periculis ex gentibus, periculis in ci-
vitate, periculis in solitudine, periculis in mari, periculis
in falsis fratribus. In labore & a rumina invigilijs mul-
tis, in fame, & siti, in jejunijs multis; in frigore & nudi-
tate: præter illa quæ, extrinsecus sunt. Revocanda
in memoriam Angeli ad tobiam Oratio: Tob. 12. 13.
Et quia acceptus eras D E O, necesse fuit ut tentatio pro-
baret te. Syracidis admonitio Cap. 2: 1. Fili, acce-
dens ad servitutem D E I, sta in justitia & timore. & præ
para animam tuam ad temptationem. Habet utiq; pie-
tas & obedientia erga D E U M promissiones præsentis
& futuræ vitæ. 1: Tim. 4. Ita tamen nihilominus,
illæ promissiones intelligendæ, ut non negent piros & Deo
obedientes, haud raro in pericula incidere. ex quibus ta-
men Deus eos miraculose educit. Nostrum etiam
est boni consilere quod sentiamus aliquando pericula,
& mors nobis ob oculos obversetur, cū videamus sancti-
ssimos etiam pericula varia sensisse, in quibus etiam ijs
mors ante oculos obversata.

L. C. 2. Christus videtur in tribulationibus nostris
dormire, non curare res nostras, sicuti hoc loco scribitur
quod in maximo discipulorum periculo dormierit, qui
sonus discipulos ejus pessime habet. Sic dilatio auxi-
lii divini omnibus mundi temporibus valde cruciavit pi-
os, & magnas querelas excitavit, quas in scripturā passim
legimus: Psal. 13: 7. Quis dabit ex Sion salutare Israël
Cum averterit Dominus captivitatem plebis suæ, exulta-
bit Jacob, & letabitur Israël Psal. 73: 13. Ergo sine cau-
sa iustificavi cor meum, & lavavi inter innocentes manus
meas. Jer. 12: 1. Iustus quidem tu es, Domine, si
disputem tecum: verum tamen iusta loquar ad te: Qua-
re via impiorum prosperatur: benè eit omnibus, qui
prævaricantur & iniq; agunt. Habac. 1: 2 Usq;
quó Domine, clamabo & non exaudies, vociferabor ad
te vim patiens, & non salvabis. Non autem disertat De-
us auxilium quod nesciat nostra incommoda, & quod
nobis suppeditias ferre vel nolit vel nequeat, sed ut tentet
nos, non ad malum sed ad bonum. 1. Cor 10: 13.
Tentatio vos nou apprehendit nisi humana. Fidelis
autem Deus est, qui non patietur vos tentari supra id, quod
poteris, sed faciet etiam cum temptatione eventum ut
possitis sustinere. Ideoq; piorum omnium est, a qua
mente & patienter ferre hanc dilationem & viriliter age-
re. Psal. 113: 5 Quis sicut Dominus DEUS noster qui
in altis habitat, & humilia respicit in celo & in terra? e.
rigit de pulvere inopem & de steroore exaltat pauperem
Ut collocet eum cum principibus, cū principibus populi
sui. Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filio-
rum lætantem.

L. C. 3. Pericula ultrò se offerunt, juxta Divinam
providentiam, id eoq; non opus est illa accercere, & in il-
la

las se coniūcere quando illa evitare potest sicut multi teme-
rarij faciunt ex vana quadam gloriae cupiditate. Multi
temerarij sunt in navigando, tempestates contemnunt,
sed cum vitæ & bonorum interdum dispendio: Si vero
incidamus in illas præter nostram opiniohem, nec pos-
simus eas declinare sive ad dextram sive ad sinistram, for-
titer ferendæ sunt Deoq; confidendū quod nobiscum sit,
Esa. 43: 1, 2, 3. Et nunc hæc dicit Dominus creans te
Jacob, & formans te Israël noli timere quia redemi te, &
vocavite nomine tuo: meus es tu. Cum transieris per
aquas, tecum ero, & flumina non operient te: Cum am-
bulaveris in igne, non combureris, & flamma nō devora-
bit te. Quia ego Dominus Deus tuus, Sanctus Israël,
salvator tuus dedi propitiatiō nem tuam Ægyptum &
Æthiopiam & Sabā pro te.

SECUNDA PARS

*I*n quanto timore ob præsentissimum vitæ periculum
fuerunt discipuli Christi vidimus in prima parte: jam
videmus quomodo liberati sunt,

In qua meditamur:

I. Discipulos ad Christum ac-

cedentes. Cum spes nulla superesset in humanâ indu-
stria & diligentia ad vitæ conservatiōem, configiunt
discipuli ad ipsum Christum, & quia non putabant eum
dormientem scire suum periculum, vel posse opem ferre
ideo ipsum adeunt & excitant, petentes ut servaret se, alias
perituros; serva nos, (inquiunt) perimus.

L. C. I. In nullo periculo desperandū est de Dei præsentia,
quāvis non sit ita apud nos visibiliter uti Christ⁹ apud hos

discipulos, nō longē tamē ab uno quoq; nostrū est, sed in eo vivim⁹, movem⁹ & iūm⁹ Act. 7. Recte ergo ad eū confugimus, non motione pedum, aut mutatione loci, sed ierijs & pijs precibus; Sic enim docet ipse. Psal. 50 Invoca me in die tribulationis, ubivis locorum. Psal. 107. Ostendit Deum adesse periclitantibus in mari. Oratio Jonæ in ventre ceti ostendit id ipsum. Jon. 2: 2: & ieq: E oravit Jonas ad Dominum Deum suum de ventre piscis. Et dixit Clamavi de tribulatione mea ad Dominum & exaudivit me de ventre inferi clamavi, & exaudiuit vocem meam. &c

II. Christi discipulis datam re

sponsionem. Christus respondit discipulis: quid timidi estis, exigua prædicti fiduciā? Non improbat Christus hac sua response, quod periculū timerent submersio-
nis. Sic enim Deus naturam animalium creavit, ut quod-
libet animal libenter vitet & timeat mortem, eamq; de-
clinare cupiat. Natura condita sic est à Deo, ut sit quan-
tum fieri potest, sui conservatrix. Sed arguit Christus
eos, quod non essent memores miraculorum suorum,
quæ s̄aepius in terra fecit, quando s̄aepius dæmonia ejecit,
leprosos mundavit, mortuos resuscitavit: Ergo debui-
scere et credere, eum posse naviculam suam in his fluctibus
servare.

L. C. Quamvis Christus non approbet discipulorum
dificientiam, cum respondit eis dicens: Quid timidi
estis exigua prædicti fiduciā? tamen non reiçit proorsus
exiguam illam fidem, imò docet hoc ipso se non velle extin-
gere linum fumigans, nec calatum quassatum con-
fringere. Esa. 42. Cum ergo nos sentimus fidem
nostram in nobis esse iuram, non statim pute-
mus

mus nos penitus à DEO rejici, nihilominus enim Deus
nos clementer alipicit propter fidem. Qui enim credit in
eum non pudebit, sive firma sit illa fides sive languida.
Laudavit quidem Cananæ mulieris & Centurionis fi-
dem, Matth. 15, & 9. Infirmiores vero infide non reje-
cit. Fides imbecilla est sicut David parvulus (inquit
Lutth) contra immanem Goliatum: David parvulus
vincit Goliatum, sic fides etiam infirma vincit Diabolum
mortem. & peccatum.

III. Discipulorum Christi li-

berationem. Non multis Christus invehitur in discipu-
los mœstos & timidos, sed blandè objurgat, quomodo
matres eulantes filios objurgant. Videt enim opus es-
se eis consolatione, potius quam duriore increpatione;
ideo opem statim adfert, surgit enim & increpat ventos
& mare, & magna reddit tranquillitatem. Marc. 4:
39 ait, quod Christus compellaverit sive alloquutus sit ma-
re his verbis; Obmutescet, ostendens scil. Se esse Deum
qui potentè dominatur elationi maris, & cum elevant
se fluctus compescit eos. Psal. 89: 10.

Ac duo hic concurrunt miracula: *Unum*, quod ven-
ti statim cessant. *alterum* quod fluctus etiam mox sedā-
tur, ut magna sit tranquillitas. Solet enim mare non ni-
hil nihilominus fluctibus agitari, etiamsi cessaverit pro-
tella, hic autem ut venti cessant spirare, mox etiam mare
redditur tranquillum.

L. C. Christo salvatori nostro nihil impossibile: imò
nihil difficile, potest sedare & compescere ventos & ma-
re, quod præter Christum nemo potest. Verè ergo cre-
dimus & in symbolo confitemur ipsum esse D E I filium
genitum à patre ab æterno, eq: co & qualem. Et sicut
hunc

hoc suo somno testatus est se esse verum hominem, sic compescendo mare & reddendo tranquillitatem testatur & demonstrat se esse verum Deum.

IV. Populi admirationem.

Homines admirantur, inquit Evangelista dicens: qualis est hic, quia venti quoq; & mare obediunt ei? Tria admirantur homines isti. videl. nauta & cæteri qui erant in navi, cū discipulis Svidel: Hominē dormientem, I eum imperantem, & creaturam obedientem; dicunt enim quia venti & mare obediunt ei, videl. ut creatura suo creatori. Discipuli viderunt in terrā quomodo morbi & diaboli essent ei obedientes, nunc etiam vident mare & ventos ei obedire.

L. C. Sicut homines hi videntes Christum solo verbo imperare ventis & mari, & se ipsos hoc modo à Christo in præsenti vita discrimine, liberari & incolumes ferari, non solum Deo gratitudinem exhibit, pro præstitia liberatione, sed etiam inde concludunt Christum esse verum Deum, promissum mundi messiam & salvatorem. Itaq; etiam eis profuit periculum hac in navigatione. alias enim habituri eum fortassis fuissent, pro fabri filio, verum quia in periculum inciderunt, & miraculose liberati sunt. per eum, Deum ipsum esse cognoscunt. Sic Deus finit nos aliquando periculis imemergi, ut spes nulla appareat in præsidio humanc; ut Deum tanto magis agnoscamus supremum auxiliatorem.

Tandem nos piè meditari decet, quod vita nostras in navigationi similis; Is qui navigat, stat, sedet, jacet, semper vadit, quia in pulsu navis ducitur Sic & nos sive vigilantes sive dormientes, per momenta temporum quotidianis ad finem tendimus. Est etiam in hac navigatione i-

magototius Ecclesiae. donec in hoc æruminoso curriculo
vitæ corporalis currit, discimus enim quantis doloribus
in hac vita Ecclesia conficitur, deinde quomodo ac per
quem liberatur. Est autem Ecclesia status omnibus tem-
poribus prope modum talis, ut motibus horribilibus sub-
inde concutiatur, & in his diabolorum furores, & tyra-
rum saevitiam, & hominum fanaticorum deliria, metuo-
re & experiri cogamur, qui omnes opprimere, & delere
Ecclesiam totis viribus conantur. Estq; praesentis pe-
riculi narratio, in quo caput Ecclesiae ipse Dominus Jesus
Christus cum discipulis versatur, expressissima imago fu-
rorum diaboli, quibus & Christū & Apostolos immer-
re, & absorbere fluctibus voluit. Ac dum geruntur
ista, & Apostoli periclitantur, dormit Christus, perinde
ac si Ecclesiae curam nullam agat & gracilantes diabulos
reprimere, & cæteros hostes coecere nec possit. Nec co-
gitet, sicut & secundi Psalmi narratio prorūs cum hac i-
magine convenit: Quare tremuerūt gentes & populi me-
ditari sunt inania? Aliteruist Reges terra, & principes
converuerunt in unum, adversus Dominū & adversus
Christum ejus. Ilium pamtis vici clarae coram, & pro-
iiciamus à nobis jugum ipsorum. Qui habita in celis
irridebit eos, & Dominus subannabit eos &c Tandem
à nobis quoq; requiri statuimus ut monent hæc dictas
Psal 37 Subditus esto Deo & spera in eo & ipse faciet
Expecta Dominum & custodi viam eus, & exaltabit te
ut hæreditate capias terram, cum perierunt peccatores,
videbis.

Onnipotens eterne fili Dei Domine noster Iesu Christe, qui cla-
masti venite ad me omnes, qui laboratis & onerati estis, &
egrediam vos, hic tua promissione & misericordia confidentes,
ad te unicum servatoram nostrum venimus, vides enim quod &
quane

quanti motus undiq; sunt excitati à Diabolo & ipsius organis,
ita ut navicula tua opena sit fluctibus. Excita que sumus &
ostende potentiam tuam, qui es Dominus omnium & magna no-
bis virtute succurre, ut per te facta tranquillitate, tibi & aeterno
patricum spiritu Sancto unico & vivo Deo, gratias agere, te ce-
lebrare, & ad posteritatem quoq; tuam doctrinam propagare pos-
simus.

Benedictio, & Claritas & Sapientia, & Gratiarum actio, & Honor, & Virtus,
& Fortitudo, DEO nostro, in Secula seculorum, Amen. Apoc. 7: 12

QUESTIONES.

Potestne fides amitti, cum fides sit donum Dei & dona Dei sive
sine paenitentia? *Resp. Maxime.*

Licet enim Deus in se non mutetur, & quam fidem
semel largitus est, eā in nobis usq; ad finem conservare cu-
piat: quam ob causam varia nobis confirmationis & ob-
signationis media ordinavit, plurimi tamen fidem quā
Dei dono consequeuti erant, per cupiditates, & illecebras
carnis rursus amittunt. Matth. 13: v. 20. Luc. 8:13.
Matth. 10: 22. & 24: 13. Rom. 11: 20. 1 Tim. 1. 19.
Coloss. 1. 22. 1 Tim. 2:15, 1 Cor. 9: 27

2. *Quinam fuerint isti homines qui mirati sunt dicentes
Qualis est hic? quia mare & venti obediunt ei?* *Resp.*

Hieron: censet non discipulos sed nautas & cæteros
qui in navī erant miratos fuisse, ac dixisse: qualis est hic
Admirantur autem quod Christus sicut homo dormivit,
& sicut Deus miracula fecit. Somnus hominem, tran-
quillitas maris Deum ostendebat. Admirantur itaq;
haec tria: Hominem dormientem, & Deum impe-
rantem, & creaturam obedientem unde addunt
quia venti & mare obediunt ei, sicut
creaturæ creatori.